

“Dit genre kan in Nederland geen betere schop onder de kont krijgen dan u die kunt uitdelen. Hulde” – Musicfrom / Artiest van de week (35)

“Punkrock met kippenvel” – Oor

“Het is eigenlijk allemaal feest op dit album” – Musicmaker / Recensie van de maand september

“Waar de Nederlandse punkrockveteranen, de Undeclinables, het met hun laatste album nogal lieten afweten staat er gelukkig weer een nieuwe lichter klaar om het roer over te nemen” – Punx.nl

*“Een aantal nummers roept de vergelijking op met bijvoorbeeld Ignite of het ter ziele gegane Superhero, terwijl andere eerder een Bouncing Souls feel hebben”
- Aardschok*

Musicfrom

Een zeer interessant visitekaartje, dit debuutalbum van New Pokerface. Zelden hoorden we een punk-georiënteerde band met zoveel intensiteit en intelligentie spelen. Voor een band die pas in 2006 werd opgericht is dat des te indrukwekkender. Na een ep die al eind dat jaar uitkwam, besloot het drietal opnieuw met Split Second Sound te werken en dat is bijna logischerwijs een goede zet gebleken. De heren Jacobs en Visser weten inmiddels in bijna elke stijl een sterke productie neer te zetten en ook hier horen we scherpte, gelaagdheid, passie en ouderwetse punk-agressie in de sound.

Zoals gezegd echter, de drie heren uit Breda spelen hun op het oog zo simpele punkrock met een intelligente benadering die ons positief verrast. De tempi liggen vaak nog in dezelfde richting, maar vooral met afwijkende akkoordenschema's, inventief strak spel en diepgaande teksten maakt de band indruk. Wat daarbij nog het belangrijkste is, is dat New Pokerface onmiddellijk overkomt als een zeer sterk op elkaar ingespeelde band, waarin de muzikanten precies weten wat ze wel en niet moeten spelen. Daarnaast zingen alle drie de bandleden uitstekend, wat een heleboel mogelijkheden geeft die ook gretig aangepakt worden. Af en toe neigt het een beetje naar Blink 182, maar gelukkig is het veel rauwer en serieuzer. Soms horen we ook emo-achtige stukken, zoals het prettige 'Heaven Said', waarin voor het eerst het tempo omlaag wordt gegooid. Afsluitende ballad 'Alchemic' is daarna alleen nog maar gedurfd en echt heel mooi. Als je zo'n simpel liedje zo kunt brengen temidden van al dat geweld, schreeuwt dat alleen maar om meer.

Misschien zou de muziek dus nog iets vaker buiten het punk-idiom mogen liggen en de rem iets vaker ingetrapt mogen worden, maar dat zou puur zijn om de creativiteit van dit drietal nog meer ruimte te geven. Aan de andere kant, zit een liefhebber van dit genre daarop te wachten? En is 'Another Day, Another Religion' niet een enorm coherente, interessante en indrukwekkende debuutplaat geworden? Jazeker, dat is het. Maak u klaar voor spelen, spelen en nog eens spelen, heren New Pokerface. Dit genre kan in Nederland geen betere schop onder de kont krijgen dan u die kunt uitdelen. Hulde.

aantal tracks: 14

speelduur: 37:42 minuten

Oor

New Pokerface ziet graag dat mensen het beste uit zichzelf halen, zonder daarbij afhankelijk te zijn van anderen. Obstakels zijn er om overwonnen te worden en grenzen om te verleggen. De Bredase punkrockband geeft graag het goede voorbeeld.

Geheel op eigen kracht (met een beetje hulp van de Split Second Sound Studio's van Bouke Visser en Textures-gitarist Jochem Jacobs) bracht de groep eind 2006 de sterke EP *Act The Animal* uit en deed daarna zo'n 40 shows. Ook debuutplaat *Another Day, Another Religion* verschijnt in eigen beheer. Het album is opgenomen in dezelfde studio, maar heeft hoorbaar meer aandacht gekregen.

New Pokerface ontpopt zich als het Nederlandse equivalent van Satanic Surfers en vult de invloeden aan met stukken Ten Foot Poole en Venerea. Skatepunk dus, met veel melodie, doordachte arrangementen, gelaagdheid, onverwachte wendingen en veel emotie. Het speeltempo ligt hoog, maar dankzij de vele ritmevariëaties van drummer Thomas Frankhuijzen bieden de veertien songs voldoende afwisseling.

Zanger/gitarist Tim Klaassen en Erik Hermeler (bas/zang) hebben duidelijk veel tijd gestopt in hun zanglijnen. Neem de meerstemmige stukken in opener *Polarities* als voorbeeld, of de golvende partijen in *A Song Of Loss*. En dat alle getoonde gevoelens acht zijn, blijkt wel uit *Coldest Day In Spring*, waarin Klaassen het overlijden van zijn moeder bezingt. Punkrock met kippenvel. *Wouter Dielesen*

Musicmaker

Volgens de biografie van New Pokerface is de band live energiever dan op cd. Nou, als dat werkelijk zo is, dan moeten die optredens in een omtrek van een kilometer van de betreffende zaal alle stoppen door laten slaan.

Another Day, Another Religion blinkt namelijk uit in energie en dynamiek. En dat voor een debuutalbum! New Pokerface noemt zichzelf punk, maar daarmee doet het zichzelf tekort. Zo zijn er duidelijke invloeden van emo- en hardcorebands te horen. Boysetsfire lijkt een inspiratiebron, maar ook Ignite is duidelijk terug te horen. Niet dat deze Bredase groep kopieert, want deze cd klinkt buitengewoon origineel.

De agressieve zang van Tim Klaassen en Erik Hermeler bezorgen je bij vlagen kippenvel en vervelen geen moment, iets wat bij veel punkbands nog wel eens wil gebeuren. Eerste stem, achtergrondzang: het lijkt allemaal te kloppen. Tel daarbij de immens strakke ritmesectie en de inspirerende gitaarlijnen en het wordt duidelijk dat Another Day, Another Religion slechts het begin is van iets dat wel eens heel groot kan worden. Luister naar het openingsnummer Polarities, het indrukwekkend aangrijpende What We've Always Been of welk ander nummer dan ook. Het is eigenlijk allemaal feest op dit album. (Paul Gersen)

Punx.nl

Waar de Nederlandse punkrockveteranen, de Undeclinables, het met hun laatste album nogal lieten afweten staat er gelukkig weer een nieuwe lichting klaar om het roer over te nemen.

Het uit Breda afkomstige trio New Pokerface laat zien dat ze in de relatief korte periode dat ze bestaan een hoop kunnen bereiken. Na de oprichting in 2006 en het uitbrengen van de EP "Act the animal" is New Pokerface al een veelgeziene gast op de Nederlandse podia. In 2007 werden al 40 shows gespeeld. De tijd was dus duidelijk rijp voor een eerste langspeler die de naam "Another day, another religion" heeft gekregen.

Ondanks dat de muzikale achtergronden van Tim Klaassen, Erik Hermeler en Thomas Frankhuijzen verschillen, weten ze hun passie voor muziek goed te combineren. Het geluid van de band is te omschrijven als een mix van skatepunk en punkrock. Album opener "Polarities" doet mij denken aan het oudere werk van de Satanic Surfers. "There's no them" doet daar in tegen weer erg denken aan the Bouncing Souls. Over het gehele album laat New Pokerface zien dat de band over verschillende gezichten beschikt. "Ignites my fuse" waarin je Ignite ook zeker in terug kan horen is ook weer een voorbeeld van de diversiteit in zang.

Technisch, zowel vocaal als muzikaal, bewijzen de heren over een zeer hoge muzikale intelligentie te beschikken. Voeg daar aan nog eens toe een hoge dosis lef. Met nummers als "Heaven said" en "Alchemic" durven de heren zich ook kwetsbaar op te stellen. Enerzijds een pluspunt maar misschien word het album zo net iets te gevarieerd.

Toch kun je achter het "Pokerface" een band zien die gewoon keihard rockt en barst van potentie. Kortom een mooie plaat en zeker een band die de moeite waard is om live te gaan bekijken. Wat de toekomst brengen zal is natuurlijk altijd afwachten. Met "Another day, another religion" ligt de lat al behoorlijk hoog maar gezien de progressie die de band al heeft gemaakt zullen we ongetwijfeld nog meer gaan horen van New Pokerface.

Score: 78/100

Aardschok

In 2006 verscheen het goed ontvangen Act The Animal van het uit breda afkomstige New Pokerface. Met "Another Day, Another Religion" hebben de mannen nu hun eerste full-length uitgebracht en die mag er zeker wezen!

Het album staat vol toegankelijke, aanstekelijke punkrock met een hoop melodie. Een aantal nummers roept de vergelijking op met bijvoorbeeld Ignite of het ter ziele gegane Superhero, terwijl andere eerder een Bouncing Souls feel hebben.

Het drietal houdt het lekker eenvoudig wat in dit geval erg goed uitpakt. Er is een mooie balans neergezet tussen meer ingetogen materiaal als Coldest Day In Spring en Alchemic en het hardere recht toe recht aan Ignites My Fuse. Al met al een zeer geslaagd debuut album!